

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν 1.00 π.μ. ὥραν εἰς θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον, ἔλαβε ὥραν ἢ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Δοσιθέου Κονίδη.

Ὁ μοναχὸς Δοσίθεος κατὰ κόσμον Ἡλίας Κονίδης προσῆλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὡς δόκιμος ἐκ τῆς Μονῆς τῆς δοκιμασίας αὐτοῦ, ἔλαβε τὸ μοναχικὸν σχῆμα.

Δοκιμασθεὶς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ Κεντρικὸν Μοναστήριον εἰς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ διακονήματα ἐκρίθη ἄξιος ἀποφάσει τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου νὰ χειροτονηθῇ διάκονος.

Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώραν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς θείας Λειτουργίας, ὡς ὀρίζει τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας. Πρό τῆς χειροτονίας ὁ χειροτονῶν Ἀρχιεπίσκοπος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίος ἀπηύθυνεν αὐτῷ λόγους Πατρικούς διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱεροδιακονίας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ἀγαπητέ ὑποδιάκονε Δοσίθεε,

μεγάλη καὶ εὖσημος ὄντως ἡ σήμερον ἡμέρα διὰ σέ, ὅτε σεπτῇ ἀποφάσει τοῦ φιλοστόργου ἡμῶν Πατρός καὶ Πατριάρχου κ.κ. Θεόφιλου τοῦ Γ΄ καὶ Συνοδικῇ διαγνώμῃ καταξιῶσαι νῦν τῆς ὑψίστης τιμῆς τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας.

Μετά περισσῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν καὶ ὀλοθύμου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην ἡμῶν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν ἐγκατέλειψας γονεῖς, ἀδελφούς, συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ἦλθες εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, προκειμένου ἵνα ὑπηρετήσης μέ ὅλας σου τὰς δυνάμεις καὶ ἀφιερώσης τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὰ Πανάγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν σκηνώματα, τὰ ὅποια ὡς συνδεόμενα μέ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν ἀναβλύζουν νάματα ζῶντα καὶ χάριν θεϊκὴν, παρέχοντα ποταμούς εὐλογίας εἰς τοὺς προσερχομένους ἐν πίστει πρὸς προσκύνησιν αὐτῶν.

Ἐντὸς τοῦ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς παρουσίας σου ὡς μοναχοῦ εἰς τὸ παλαίφατον ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχεῖον ἐπέδειξες ὑπακοὴν ἀρίστην, προθυμίαν ὑποδειγματικὴν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός σου, σεβασμὸν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, ἀγάπην πρὸς τοὺς μικροτέρους.

Διὰ τοῦτο καὶ ὡς ὄντως ἐντὸς μικροῦ διαστήματος πληρώσας χρόνους μακροὺς, ἀξιῶσαι σήμερον τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς εἰσοδοχῆς σου δηλονότι εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης.

Εἶμαι πλέον ἢ βέβαιος περὶ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων συναισθημάτων, τὰ ὅποια διακατέχουν καὶ κατακλύζουν τὴν εὐγενῆ σου ψυχὴν καὶ καρδίαν. Τὴν χαράν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν διαδέχονται ὁ φόβος καὶ τὸ δέος, καθότι ἀσφαλῶς συναισθάνεσαι τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνεις.

Μή δειλιᾷς ὅμως, ἀλλά θάρσει τῷ εὐεργέτῃ Χριστῷ, τόν Ὑποῖον ἀπό τῆς σήμερον θά ὑπηρετῆς πλέον ἐνεργῶς. Μέ ταπεινόν φρόνημα ἀντίκρυσον τόν ἐπί Σταυροῦ τάς χεῖρας ἐκτείναντα ἐξ ἀρρήτου φιλανθρωπίας πρός τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Οὗτός ἐστιν ἡ παρηγορία καί ἡ δύναμις ἡμῶν, εἰς Αὐτόν μόνον ἐλπίζομεν· διὰ τοῦτο νά προσπαθῇς δι' ὅλης σου τῆς βιοτῆς νά ἀκολουθῇς τῷ παραδείγματι Αὐτοῦ ὡς ἀσφαλοῦς τύπου καί ὑπογραμμοῦ τῆς σωτηρίας.

Αἱ ἀσθενεῖς σου δυνάμεις σέ ἐπηρεάζουν, ὥστε νά θεωρῇς δυσβάστακτον τό τόλμημα, ἔχε ὅμως πρό ὀφθαλμῶν πάντοτε καί τείνων εὐήκοον τό οὖς εἰς τά ἀλάνθαστα λόγια τοῦ Κυρίου, φιλανθρώπως λέγοντος ἡμῖν «ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστί».

Διὰ τοῦτο πρόσελθε ἐν νηφούσῃ διανοίᾳ, οὐ μὴν ἀλλά καί συντετριμμένη καρδίᾳ, ἵνα λάβῃς ὑπό τῶν ἀναξίων χειρῶν μου τήν χάριν τοῦ πανσθενουργοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ διέποντος καί διαφυλάσσοντος τήν στρατευομένην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Αἱ εὐχαί τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου, τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί πάντων τῶν Ἀγιοταφитῶν ἀδελφῶν σου σέ συνοδεύουν πάντοτε, ἰδίᾳ δέ κατὰ τήν εὐσημον ταύτην καί ἱεράν στιγμὴν τῆς ζωῆς σου. Εὐχομαι, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ σέ διαφυλάττῃ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου».

Ἀντιφωνῶν ὁ μέλλων χειροτονηθῆναι εἶπε τά κάτωθι:

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

Πανιερώτατε Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιε,

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἱεραπόλεως καί Σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Ἰσίδωρε,

Πανοσιολογιώτατε Γέρον Δραγουμᾶνε π. Ματθαῖε,

Πανοσιολογιώτατε Ἐξαρχε τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἑλλάδι π. Ραφαήλ,

Σεβαστοί πατέρες,

Εὐλογημένο ποίμνιο,

Μέ τίς εὐχές τοῦ Θειοτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου συναθροιστήκαμε σήμερα νά τιμήσουμε τούς ἐορταζόμενους Ἀγίους μας, νά ἐνισχυθοῦμε καί νά προετοιμαστοῦμε γιά τήν μεγάλη ἡμέρα τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τέλος γιά νά μοῦ δώσετε διπλή χαρά ἀπ' ὅ,τι θά λάμβανα, ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ παρουσία σας, τήν εὐλογημένη αὐτὴ στιγμὴ τῆς προσωπικῆς μοῦ Πεντηκοστῆς.

Ἀρχικά θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλους ὅσους συνετέλεσαν στήν βιολογική καί πνευματική μου εὐημερία, πράγμα πού μέ ἔκανε νά βρίσκομαι ἐδῶ σήμερα. Ξεκινώντας ἀπό τούς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου, τούς διδασκάλους μου, τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Λακωνίας καί τοῦ καθηγουμένου αὐτῆς πανοσιολογιώτατου π. Ἐφραίμ, πού μέ ἐνίσχυσαν καί μέ στερέωσαν στά πρῶτα βήματά μου στήν μοναδική πολιτεία, καταλήγω εὐχαριστώντας ἐγκάρδια τό Ἱερό Κοινό τοῦ Παναγίου Τάφου καί τόν αὐτοῦ καθηγούμενο Πατέρα καί Πατριάρχη ἡμῶν κ.κ. Θεόφιλο, τόν Ἅγιο Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιο γιά τήν τιμή πού λαμβάνω νά χειροτονοῦμαι ἀπό τά χέρια τοῦ Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, τόν Γέροντα Δραγουμᾶνο, πανοσιολογιώτατο π. Ματθαῖο, πού μέ ἐμπιστεύθηκε καί μέ στήριξε στό ξεκίνημά μου στά θεοβάδιστα αὐτά μέρη. Συνολικά εὐχαριστῶ ὅλην τήν Ἱερά Σύνοδο γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού μοῦ δείχνει. Ἡ χαρά εἶναι μεγάλη. Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ μέ ἔφερε στά μέρη πού ὁδηγήθηκε ὁ δίκαιος Ἀβραάμ, ὅταν ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐξῆλθε τῆς συγγενείας καί τοῦ τόπου πού τόν μεγάλωσε. Ἐδῶ, πού ὁ προφητάναξ Δαυΐδ, ὅταν τόν κυνηγοῦσε ὁ γιός του Ἀβεσσαλώμ νά τόν σκοτώσει γιά νά πάρει τόν θρόνο του, προσευχόταν στόν θεό νά εὐσπλαχνιστεῖ τό παιδί του, γιατί αὐτό τοῦ συμβαίνει λόγῳ τῶν δικῶν του σφαλμάτων.

Στόν τόπο πού γεννήθηκε ἡ Παναγία μας, στόν ὁποῖο μᾶς προσέφερε τόν Κύριό μᾶς Ἰησοῦ Χριστό καί Σωτήρα μας. Στόν τόπο, πού ἀκόμα καί σήμερα οἱ προγονοί μας ἄφησαν ἀνεξίτηλο τό πέρασμά τους εἰς τούς αἰῶνες. Θά κλείσω τόν εὐχαριστήριό λόγο μου μέ μία εὐχή. Τό Ἱερό Κουβούκλιό μας, πού δεσπόζει στόν Ναό τῆς Ἀναστάσεως, μετά τήν μεγάλη καταστροφή πού ὑπέστη τό 1810, ἔνωσε τούς ἀπανταχοῦ Ἕλληνες στήν ἀνοικοδόμησή του, ὥστε ἔκτοτε νά ἀποκαλεῖται «τό θαῦμα τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων». Εὐχομαι καί στίς ἰδιαίτερες αὐτές στιγμές πού περνοῦμε, νά διατηροῦμε τήν ὁμόνοια καί τήν ἐνότητά μᾶς. Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους γιά τήν ἀγάπη σας καί συγχωρήστε τά ὅποια σφάλματά μου!»

Τόν χειροτονούμενον ἅμα τῇ ἐπικλήσει τῆς θείας Χάριτος ἐπευφήμησαν διά τοῦ «ἄξιος» οἱ συμμετέχοντες εἰς τό μυστήριον μοναχοί, μοναχαί καί λαϊκοί.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ χειροτονούμενος προσέφερε κέρασμα εἰς τούς τιμῶντας αὐτόν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου.

Πρό τῆς μεσημβρίας ὁ χειροτονούμενος προσῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον καί ἔλαβε τήν εὐλογίαν καί τάς Πατρικᾶς νουθεσίας τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<https://www.facebook.com/100024003007073/videos/1259410547888120/>